

DOM

Afsagt den 27. oktober 2015 af Østre Landsrets 13. afdeling
(landsdommerne John Mosegaard, Birgitte Grønberg Juul og Jacob Schall Holberg (kst.) med
domsmænd).

13. afd. nr. S-994-15:

Anklagemyndigheden

mod

T

(cpr.nr. xxxx47-xxxx)

(advokat Mette Grith Stage, besk.)

Frederiksberg Rets dom af 19. marts 2015 (1199/2015) er anket af T med påstand om formil-
delse.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Erstatning

Bistandsadvokat advokat Else Præstegaard har på vegne af advokat As ægtefælle, Æ, og børn, X, Y og Z, nedlagt påstand om erstatning og godtgørelse som anført i byrettens dom og har endvidere påstået erstatning på 23.898 kr. for mindesammenkomst, 10.000 kr. for boopgørelse og 65.375 kr. for revisor, i alt 99.273 kr. med renter efter erstatningsansvarslovens § 16. Endvidere tages forbehold for erstatning for helbredelsesudgifter, mén og erhvervsevnetab.

Tiltalte har taget bekræftende til genmæle vedrørende kravet efter erstatningsansvarslovens § 26 a til hver af advokat As ægtefælle og børn på 130.000 kr., i alt 520.000 kr.

Tiltalte har bestridt kravene på i alt 99.273 kr., der er fremsat under ankesagen, og bestridt opgørelsen af de øvrige krav fra advokat As efterladte. Tiltalte har påstået disse krav henskudt til Erstatningsnævnet eller evt. civilt søgsmål.

Bistandsadvokat, advokat Søren Kroer, har på vegne af F nedlagt krav om erstatning og godtgørelse som anført i byrettens dom. Der tages forbehold for yderligere krav.

Tiltalte har påstået kravet efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3, nedsat til 20.000 kr. og har påstået de øvrige krav henskudt til Erstatningsnævnet eller evt. civilt søgsmål.

Erstatningskravet på 46.011,08 kr. fra Københavns Byret er ubestridt og ikke omfattet af anken.

Personlige forhold

Tiltalte har under anken været frihedsberøvet fra den 16. september 2014.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet forklaring af tiltalte og vidnet M.

Tiltalte har forklaret blandt andet, at han i dag er 68 år. På gerningstidspunktet arbejdede han ikke længere, men han har tidligere drevet servicevirksomhed med finmekanik. Han er gift og har ud over datteren M en søn på 42 år, der er far til de to børnebørn, tiltalte har ud over B.

Han var meget påvirket af Ms samværssag i fogedretten. Der var jo tale om et lille barn og ikke en handelsvare. På grund af sagen tog han flere piller end sædvanlig mod hovedpine og migræne, og han sov ikke om natten. Han var Ms støtte. De var utilfredse med den måde, dommerfuldmægtigen kørte sagen på. B skulle udleveres til samvær, selv om han var syg. På et tidspunkt ringede M og talte med en dommer, og det hjalp en tid, men senere blev det lige så galt igen.

M blev indkaldt til fogedmødet med en dags varsel. Han mødte for hende, fordi hun havde en aftale om noget behandling. Han beklager, at han i retsmødet sagde, at hun var syg. Han havde ikke hundrede procent besluttet sig for at gøre noget, fordi han håbede på en afgørelse der kunne tilgodese B.

Mødelokalet var vel 4,5 meter langt og 3 meter bredt. Våbnet var afsikret og klar til at skyde, da han gik ind til retsmødet. Der var ikke tale om en likvidering. Det er ikke rigtigt, at advokat A ikke havde mulighed for at flygte. Der var to døre ind til mødelokalet, og han dækkede ikke begge døre. Det er heller ikke rigtigt, som det er anført i obduktionsrapporten, at advokat A blev skudt bagfra. Når han til betjenten bagefter brugte ordet likvidering, var det, fordi han var stærkt oprørt. Det var kun udenpå, at han var rolig. Han havde det dårligt. Det var også derfor, han var ærgerlig over ikke at have taget nok patroner med.

M og F havde kendt hinanden i 3 år, før de i 2011 fik B. Parret boede på Amagerbrogade, men tiltalte og hans kone, der boede i Haslev, besøgte dem ofte og fik også besøg af dem. Tiltalte kom godt ud af det med F med det samme. De havde et godt og tæt forhold til F, der ikke så sine egne forældre. Tiltalte lånte F 250.000 kr., da Fs firma gik ned, og da M og F købte hus, hjalp tiltalte med istandsættelsen.

Tiltalte blev ked af det, da M og F flyttede fra hinanden. Forinden var F begyndt ikke længere at komme hjem til B om aftenen. I begyndelsen var F ikke interesseret i samvær med B. Så ville han pludselig have B med på ferie i 14 dage, hvilket M modsatte sig, da B ikke kendte F godt nok, efter at han ikke havde været der i et 1½ år. F gik til Statsforvaltningen. Samværsagen kørte skævt, og tiltalte opfattede det sådan, at F kun gjorde det for at genere M. B var meget påvirket af det og ville ikke se sin far. I september 2014 blev situationen yderligere tilspidset. Der kom en ny dommer på sagen. Han mener ikke, at advokat A bare passede sit arbejde. Advokaten sagde blandt andet, at et lille barn på 3 år ikke kan bestemme noget, men bare skal følge med. Advokaten gjorde det hele værre.

M har forklaret blandt andet, at hun er 34 år og mor til B på 4½ år. Hun og F flyttede sammen i 2008. De så ofte hendes forældre, og forældrenes forhold til F var godt. F er åben, og han blev hurtigt som en søn for hendes forældre. Da de flyttede i hus, stod tiltalte for istandsættelsen af huset. Da F og hun gik fra hinanden, blev B boende hos hende, men hun ønskede, at B

og F skulle have et forhold. Ellers havde tiltalte været som en far for B. Det vendte imidlertid 180 grader med samværet, og B ønskede ikke samvær med sin far. Det gik både hende og tiltalte meget på. Tiltalte er meget empatisk, og når han elsker nogen, elsker han dem fuldt ud. Hendes far var rolig og fattet på overfladen, selv om han var som et oprørt hav indeni. Han spiste mere end dobbelt så mange piller som normalt, og han sov ikke mere end en time ad gangen i næsten et år. Det var F, der havde anlagt sagen ved fogedretten.

Landsrettens begrundelse og resultat

Fem voterende udtaler:

Af de grunde, der er anført af byretten, og da det, der er kommet frem for landsretten ikke kan føre til et andet resultat, finder disse voterende, at straffen bør udmåles til fængsel på livstid.

En voterende udtaler:

Henset til tiltaltes alder og da det ikke bør tillægges særlig vægt i skærpende retning, at forholdet er begået i en retsbygning, finder jeg, at straffen passende bør fastsættes til fængsel i 16 år.

Der gives dom efter stemmeflertallet, således at byrettens dom om strafudmålingen stadfæstes.

Vedrørende kravene om erstatning og godtgørelse bemærker de juridiske dommere:

Kravet fra advokats As ægtefælle og tre børn efter erstatningsansvarslovens § 26 a på 130.000 kr. for hver af de efterladte, er ikke bestridt. Dette krav tages derfor til følge som fastsat i byrettens dom, dog således at kravet forrentes efter erstatningsansvarslovens § 16 fra den 16. april 2015.

Fs krav om godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3, findes passende at kunne fastsættes til 20.000 kr., der forrentes fra den 16. april 2015.

De øvrige krav, der er bestridt, henskydes til Erstatningsnævnet eller eventuelt civilt søgsmål.

I øvrigt stadfæstes dommen.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod T stadfæstes, dog med følgende ændring:

Godtgørelsen til Æ, X, Y og Z, på hver 130.000 kr., i alt 520.000 kr., forrentes fra den 16. april 2015.

Godtgørelsen til F fastsættes til 20.000 kr., der forrentes fra den 16. april 2015.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten, dog således at statskassen betaler 2.000 kr. med tillæg af moms af den beskikkede forsvarers salær.